

fins a Morella i Horta de St. Joan).

Però que la gent arabitzada hi canviava la *g-* en *q* obeint a la fonètica de la seva llengua, en dona fe el nom d'un personatge famós, on al mateix temps observem la derivació mitjançant el sufix *-i* dels gentilicis àrabs, l'illustre historiador cordovès del S. X Mohàmed *Ibn Al-Quṭiyya*, que també es vantava de ser 'fill d'una goda'. Certament cas gens únic puix que hi havia un *Lup Ibn Al-ḡutia*, a qui potser la mare havia posat el prenom provinent de LUPUS (cast. *Lope*, cat. *Llop*) (Simonet, *Glos.*, p. ccxxv, i 318).

No dubtarem a endevinar que en els presents NLL *Cota* i *Cotes* tenim la deixa de propietats anomenades segons persones que duien aquest sobrenom.² Més difícil seria traçar la línia que els separi dels descendents topon. de *COS/COTIS* i derivats; que probablement no serien sols del Princ. (on hi ha *La Cot*, *Codella* etc.).

La Cotària, pda. te. Orba (xxxvi, 135.9) i *El Cotit* id. de Benifallim (xxxv, 72.22), judicant per llurs suffixos deuen ser mossàrabs no arabitzats, derivats de *COS*, *-TIS*: aquell —com l'arag. (Rbg.) *Codera* i el cat. *coder*—, per més que la forma més estesa d'aquest sufix sigui *-aira* en mossàrab; aquest, del colle. *COTĒTUM* 'codina, espai rocós', car si vingués d'un plural àrab en *-ât*, una imela en context no palatal no l'hauria pogut dur fins a *i* en terra valenciana. En canvi, això ja fóra possible en aquell *Coteta* que hem vist o en el del Molí de *Cutetes* te. Albaida (xxxii, 125.16). Alguns noms *Coto* (i el seu dim. *Cotet*, Vila Joiosa)³⁰ poden ser mers castellanismes. Però, *Cotidoro*, té aires de ser un derivat en *-TORIUM* (cf. maestr. *matatoro* 'matissar', derivat de *mata* (veg. *DECat*, s. v.), formació mossàrab des de *cot* 'pedra d'esmolat').³ De *Cotalba* i de *Cotaina* es parla en notes especials.³⁵

El més delicat fóra el cas dels derivats *-ella/illa*. Car aquí pot haver-hi, i és versemblant, no sols diminutius romànics de *COS* + *-ELLA*, o *-ETULA*, del seu col·lectiu, sinó també el «superlatiu islàmic» (de *-êl-Lâb*), amb la seva variant *-illab* (*Fondeguilla*, *Boabdil* etc.). Ens ocupa majorment, pel fet de trobar ja *Coteillas* (o amb *-ca-* mal llegida, *Cocallas*) en el *Rept.*, com a nom del te. de Val., alqueria (p. 176) o vinyes (p. 243). També caseta de *Cotalles* en te. de Cocentina (xxxiv, 25.1).

I fora dels termes urbans trobem això en massa, a⁴⁵ la mateixa zona on abunden els *Cota* i *Cotes*. *Cotelles* pda. de Polop (xxx, 74.9), una altra de Xixona (xxxv, 86.15) i una de St. Joan d'Alacant (xxxv, 158.13). Aquell paral·lel islàmic *-illa* també el trobem aquí. *Cotilla* pda. de Biar (xxxvi, 3.23), Pla de *Cotilles* a Guadassuar (xxx, 79.12) i *Cotillas* (que, en un realenc d'Alzira, em donen com a pda. de Tous (xxx, 152.6); que aquí no hi ha importació del Princ. ni res castellà ens ajuda a veure-ho la variant *Cotèles* que vaig recollir com pda. de Bétera (xxx, 74.9), amb una *l* no palatal que apunta clarament al superlatiu islàmic. En conseqüència, vot favorable a l'origen àrab de tot plegat, i per tant lligam amb *Cotes* provinent del nom àrab dels visigots i visigodes.

Que, d'altra banda retrobem al mig d'Eivissa: la⁶⁰

Font de *Cotella* te. Sta. Gertrudis de Fruitera (xxxix, 86.17). I a Múrcia, des del S. XIII: La *Quadrella de Cotellas*: «esta es la *quadrella de Cotiellas*, que fueron quadrelleros En Pero d'Òdena e ---», en el *Rept.* que en féu fer el rei de Castella, els anys 1266, després que la hi regalaren els cat. (com aquest Òdena) que rescataren Múrcia sangonósament de la mà dels Benimerins; a les pp. 69.5, 157 etc. van alternant les formes *Cotellas*, *Coteles* i la castellanit. *Cotiellas* (ed. Torres Fontes). Era una de les «quadrelles» més import. i riques de l'Horta de Múrcia, prop de la capital.

¹ És clar que no pot ser el *Cotes* de la Vall Farta, que és a 13 k. d'Alzira, mentre que Algemés n'és a 2 k. i n'havia estat també alqueria. — ² En definitiva, més estudiats ara tots els NLL valencians de l'art. present (oblidava llavors *Cotes* i les circumstàncies d'alguns), crec preferible rectificar així el que dic de part d'ells en el vol. I, 117, on estaven en primer pla llurs parònims del Nord i de les Illes. En tot cas no hi ha cap indicati ni raó per relacionar-los com *AlcM*, amb el mot lleonès *cueto*, no castellà (encara que aparegui en algun NL, però només a l'extrem Nord de Castella), mot d'etim. incerta, que ni tan sols és segur que sigui d'origen preromà, i menys que significués res topogràfic, com «cerro» (que no n'hi ha a *Cotes*); potser pròpiament 'nus dels dits', com admeto en el *DECH* II, 249b42 ss. Quant al boïnès *Còto* és dissimilació d'*El Clòto* (*TVBoí* I, 12). — ³ Sembla un derivat **COTITORIUM* format pel mossàrab amb un verb *cotire*, germà de l'oc. ant. (*PDPF*) i fr. ant. *cotir* «battere, frapper», cf. fr. ant. *escatir*, *-ater* id. (sobre l'etim. dels quals no satisfà el dilema, admès en el *REW.*, 4742 i 6944a, entre un mot grec i un ll. vg. **quatitare*); jo crec que es tracta d'un intensiu **quatterre/cuttere* del ll. vg., en lloc dels clàssics *quàtere* i *concuère*.

Cotet, V. *La Cot*

CÒTIL i *COTIMPLÀ*

Roca des Còtil, penya del terme de Porreres (Mallorca), situada a la quadricula 35B7 del Mapa Mascaró. (No figura en el mapa Despuig ni en l'enq. que hi féu En Coromines el 1964.)

Cotimplà, cala entre el Cap Blanc i Cala Beltran (Cala Pi) del terme de Lluçmajor (Mallorca). (Mapa Mascaró 38SC7; tampoc en el Despuig ni en l'enquesta.)

ETIM. Variant mossàrab de *còdol* (*DECat* II, 798a 30-37). *Cotimplà* dissimilació de *còtil pla*. J. F. C.

El Cotit, V. *Cotes*

COTLLIUERE

Municipi del Rosselló a la façana marítima de la Marendà. Fins al 1823 va incloure també la vila i el port de Portvendres.¹

PRON. POP.: *kullliura*, oït a La Roca d'Albera, Hortafà, Sant Cebrià i Oms (1959), i també al So-